

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

(א) וְעַי מוֹס' יִצְמוֹת: כו':
לֵב לְמַחֲמֵה וְכו' וְמוֹס' לֵעֵל
כ' ד"ה וְכִמְסִים וְכו' מוֹרִיס'
(ב) מִקְוֵה גַּלְגַּל' עֲשׂוּרִין
טו: מִקְוֵה כְּד: גִּישׁוֹן כֹּא:
בְּרִצּוֹת (ד) ע"ש'
(ה) לֵב דְּכַפ' הַמֶּלֶכַּה
(ו) כ"ר"ש כֵּן גַּם,
וְדַגְמִס' הַמֶּלֶכַּה [פֶּסֶק דְּבִיר
(ז) (ח) וְכו':
בְּפִרְק' ב"ש רַבָּא בְּמִקְוֹס
כ' וְכו' (ט) כִּי
כ' וְכו' מוֹס' מִסְתַּדְרִין כֹּא:
ד"ה הַלְכַּתָּהּ וְמוֹס' וְכו':
מִמָּה. מִז: נב: ד"ה הַלְכָּה
מִנְחוֹת מִז: נב: ד"ה הַלְכָּה
וְכו' שֶׁכֶּן מִלֵּךְ וְכו' מִלֵּךְ

גליון הש"ס

גמ' הלבב בר". עין
תשובת פנים מאירות ח"ב
קי' נא: שם הו"ל ב'
בתים. עי' משנה למלך
פ"ג הי"א מהל' עבדים:

מוסף רש"י

אין זה כריתות. דהא כל
ימיה קשורה בו שמחמתו
היא נמנעת מלשמות יין
ומנאי זה תלוי והולך לעולם
ואין זה הבדלה (עירובין
טו:). שאין מפרידן אלא
המות דעד יום מותה
קשורה בו (גיטין לג:). הרי
זה כריתות. מיד והיא
תקיים התנאי (שם).

תום' ישנים

[illegible]

כיון דאמרי אי איכא למיחש חיישינן נמי למיתה דתרתני נימרו נמי
בטומאה אי איכא למיחש חיישינן נמי לטומאה דתרי ואין לדבר סוף:
וצריז הוא. ונשמר מן הטומאה אבל מיתה אין מסורה בידינו: **בפנקסא.**

בזהמנה: הדרה קושין. לשמא תמות:
ומהה בז דיום נמלא גט למפרע ואין
לכאן אלא בית אחד ואם לא תמה
והיה היא חזירתה נשארה לו זאת
שארין הגט גט. וכל סוגיא זאת אין
למירוצין שבה יכולין לעמוד כי יש
להן תשובות רבות ואיני אלא כי יש
לממדין אותם (א) ואם תאמר כן יש
להשיב כן ואיני משיב כל תשובות
שיש להשיב כי בזהה הוא מסלקן
למתרץ צעין אחר עד שהעמידה
על מכונה: ודילמא לא מייא. ואין
הגט גט: (ב) ע"מ שלא תמות. ואי
לא תמה כדקאמר הוה ליה גיטא
למפרע: כהאי גוונא. שהתני תלוי
בצחייה מיהו הוה גט: (ג) וזו כריסות.
שהכל כל ימי חזרה קשורה זו ואין
כריסות צעין: כל ימי חיי פלוני
הרי זה כריסות. ותינשא לאחר
מיתת פלוני וגם מהיום הוא גט
שלא קלקלה אין כאן חיוב אשת
איש שאינו אלא כחשש שמה תשהה
אין צחי פלוני: שלא תמות הכרטיך.
ואי לא תמה חזירתה הוה לה גט
למפרע ואין כאן אלא בית אחד:

צריכא דמגרש לה על תנאי דאמר לה הרי זה גיט
ודילמא לא מייתא והוה ליה שני בתים אלא דאמר לה
שלא תמותי אי לא מיתה מיגרשא לה ואי מיתה הא
לא מיתה והוה ליה גיטא דהאי גיטא ומייתא חברתה
דאמר לה על מנת שתמות [אחת מכם] מיתה הא ק
קיימא הא ודילמא לא מייתא ולא חדא מינייהו והוה ליה
גטונא מי הוי גיטא והאמר רבא הרי זה גיטך על מנת
חיי וחייכי אין זה כריתות כל ימי חיי פלוני הרי זה כרית
גיטך על מנת שלא תמות חברתך אי לא מיתה חב
הא קיימא הא ודילמא מייתא חברתה בפלגא

שבעל הש"ס לא מסיק למילתיה של המתוך והולך ומדקדק בפירושו
תנאי אי דאמר לה על מנת שתמותי ודילמא לא מתה והווי להו שני
וכו' עד מסקנא דמילתא כולה מדברי בעל הש"ס שדקדק מעצמו פיר
אמר ע"מ שלא תמות חברתך וכו' ותדע שהוא כן דכל הק' אלא
יורד על האמת דבכולם יש דל"ת אלא דאמר ובשינויא בתרא גרס אלא
בעצמו מסיק כך ואין דעתו להקשות על א

על מנת שתמותי. הוה מני למיפךך א"כ אמאי מגרש לה י"י ליהוה עד ההיא שעתא שני בתים: **ע** מנת שתמות אחרי גיעתא וקס ליה בלא בית אלף ניהול ליה טפי למיפךך ודילמא לא לר"י בדפרכ המגרש (גיטין דף פב:) אחרניין אמר רבא ה"ז גיטין ע"ת כריתות ופריך מאי שנא חי פלוני דילמא מיית ומקיימה ליה לא כריתות כל ימי חי וחי פלוני הוה זה כריתות והשתא קסא דקדושי ר"י מאי האי דאי לא תלא אלף בחיי כריתתה לחודא הוי גט ובש ליטנא דמעיקרא דמסקנא דהתם וה"פ והאמר רבא כל ימי חי הייני כל ימי חי דמעיקרא בין שאמר חיני דמסקנא דהתם אין זה דאע"ג דאילו לא אמר אלף ע"מ שתמות חברתה הוי גיטא השתא דאיכא תנאי דלפטר דמקיים במיתתה ויחולו קיום התנאי והגט נחל קיום התנאי וזאת דמיתתה ולא דמי לרישא דלמך על מן זמנא וחי היא מייאד דרישא לא חל גיטא: ונשע

אמר דאמר לה חרי זה גימך על מנת שתמות חברתך. נראה שמתוך חזקתו ופרכי' ודילמא מיימא בפלגא דעבודה כו' ומש' ואמר לה נמי על מנת שתמות חברתך בפלגא דעבודה דאי לא א מיימא חזירתה והו' ליה שני בתים והא שכיחא טפי ללא מתה דפ"י

[illegible]

ק ראשון יומא יג.

ה'לכה בר' יוסי. תימנה הילכתא למשיחא דכי ה"ג פריך בזבחים
פרק ז"ש (דף מה.) ובפרק ד' מיתות (פנהדרין דף נא):
יוסיש לומר דלויכא נפקא מינה אפילו בזמן הזה לפרנס הממונה על
ההיצור ועבר מחמת אונס שכשיעבור האונס חוזר לשכרתו וגם נוהגין

כבוד צנני כי הוהו מעשה דר"ג
וראצ'ע'י והיהו דצ' קמא דענית
(ד' ד:) דפסיק כר"ג דלמר צו'
צמרחשון שולין הגשמים ומוקי לה
בזמן שנית המקדש קיים י"ל דנפקא
מינה אפילו בזמן הזה לצני [בבב דלית]
להו פרי צבדא כדליתא התם והא
דלמא דתתמית י' אלו דברות וסא

רַבֵּנּוּן שְׂמוּאֵל שְׂכִיחָא
לְרַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי
חֲדָא חִיּוּשִׁין לְמִיתָה
נִגְנָן אִי אִיכָא לְמִיחַשׁ
חִיּוּשִׁין וְרַבֵּנּוּן נִימְרו
דְּרַבֵּנּוּ ב"ג וְרִזְיָה הוּא

קנינו כהן אחר כיון
ששכן דמודרו מפי ומי
אמר רחמנא והך לאו
הא כמה דלא כנים
ש לה א"כ הוה ליה
יבכר בעדו ובעד
ים ידהדר מגרש לה
קוששין לדוכתא לא
על מנת [שתמותי
רי זה גיטך על מנת]
מא הק ודילמא היא
ש ליה בלא בית אלא
הק מיתה הק הא
עני בתים ועוד כי האי
שלא תשתי יין כל ימי
ת אלא דאמר לה הרי
הה מיגרשא ואי מיתה
עבודה ואיגלי מלתא
למפרע

יִלְתִּימָהּ דְּאָמַר לָהּ עַל מִנָּה שֶׁמֻּמּוּתִי כֹ' כְּלוּמָר הִיכִי בְּעִית לְמִיּוֹר עַל
 יֵם אֵלָּא דְּאָמַר לָהּ עַל מִנָּה שְׁלֵא תִּמּוּת וְכֹ' אֵהָא נִמִּי אִיכָא לְמִפְּרָךְ
 דְּדִמְלִתָּא דְּשִׁנְיָא דַּעַל תִּנְאִי וְלֹא מִיחֻקְמָא לִיֵּה אֵלָּא כְּדִמְסִיק לְחֵדָּא
 וְזֶר לָהּ הַמְדַּרִי הַמְקַשֵּׁר שְׁוֹלֵךְ וּמִתְקָדֵךְ מִכּחַ קוּשִׁיּוֹת עַד שֶׁהוּא
 דְּלֵדָּא אִמַּר לָהּ הִרֵי זֶה גִּיטָר ע"מ שְׁאֲנֵם לְבִית הַכְּנֶסֶת וּלְפִי שֶׁהִקְשָׁה
 תִּירוּץ גְּרִיסוּן לְחֵדָּא וּל"ג דְּלֵחֵדָּא כְּדִלְגָּת:

יכא למימר על מנת שחמותי בפלגא דעבודה הלך מגרשה דלא
הוה מני למיפרך ודילמא מתה לה חדא מינייהו והוה ליה
ההוא ולא חדא דהא שכיח טפי: **ב** ימי חיי וחייבי ב'ו' תימא
שלח ששתי יין כל ימי חיי אין זה כריעות כל ימי חיי פלוני חזי זה
הוה חיי ידיה דנמי דילמא מיית וכו' דע אלא כל ימי חיייהו אין זה
וכא אינה לא לראמנא כ"ד מעיקרא התם וגר כמסקנא ועוד הקשה
שתלה או בחייה או בחיי חצירתה מיגרע גרע וי"ל דנקט הכא
שינא דמעיקרא וכ"ש כל ימי חיייהו אין זה כריעות פירוש צין שאמר
ותות והכא כל ימי חיייהו הוא וא"כ פריך שפיר לכל לישני דהתם
ודלתה התנאי נמי במיתתה איכא למימר דמיגרע גרע דכל היכא
נת מיתתה חזין זה כריעות והכא נמי לא מייתא אידיה ברישא הרי
שחמות שחמותי דבי מיתתה חזינא ברישא ברישא בחייה של
ווס' גיטין פג: ד"ה כל ב'ו' שהניחו סוגיא זו בקושיא:

ירושלם דאמר לה גמי הא וקאי אמאי דסליק מיניה דשני דאמר ע"מ שלא להאמר לה תרוייהו לישני הרי זה גיטין על מנת שלא תמות חברהין לא אלא על מנת שתמות חברהין הוה ליה למיפריך ודילמא לא ל (ד"ה ע"מ שתמות) אלא על כרחך מיירי דאמר לה תרוייהו לישיני: אלא

מיאמא וזהו פריך כיון דחשיבין לטומאה שכול לתקן, ומזה נמי מוכל לתקן, וי"ש שלג שיש
נמשמץ טומאה שיסחא וכו'. ור"א בעד שני בריה. ומה שמכזב (דסרי"ג ג) וי"ש לא הידע
כיוצא ביוצא"י היה מורה שכן. וז"ל דאברא דלא נשדך על צבת שבתותיו
וישאר הא' גזולא מ"י גזולא והסתר רבא הרי זה גיטין ע"מ שלג תשמיין ין כ' דלקמן, וכל
שבתותיה מנדרתא, ואי משום חטילה ענדא דנעתינן בנשא אחא, מ"ל למי ח"י לא להשתכל כלל
אלא תמות גרסיה לגרסא יומא כ"י שבתותיה. מ"ל אחא שבתות. והוא נמי למיפריך
ה"ל שני תסין מחאה עשה. על צבת שבתותא אחא כבב. וכן לאו שיינא הוא דלא מתח
מגורסת ויהי כ"י בלא בית. כ"ב ב"י ח"י וחי"ב. (תמיה) [אומין ריב"א דלא גרסינן
הוא] [נחמץ] ופירי ופירי שני מל מ"י פלוגי. ומקול כל יומי ומי מ"י פלוגי
למי עטע שהיה סודר סס מחלה וקבע נאך. וי"אמא ברה בריהה בפיגמא דעבודה. להכי
היהוה והוא לא טולא ענדא בשני תסין. משום דלפיו התנה על מנת שיהא נאלתר
מנה פלוגא ענדא.

עין משפט
נר מצוה

מ"א ב ג מ"י פ"א
מהלכות
עבודת
יהו"כ הלכה ג:
ד ה מ"י פ"ה מהל' כלי
המקדש הלכה י:
ו ז מ"י פ"ח מהלכות
גירושין הלכה י
זח"ט ע"ה ע"ה סיומן קמג
סעיף כ:

תורה אור השלם

וַיִּקְרָא טו ו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה על מנת
תמותי וכו' מלמד דין אותנו
ואם תאמר ק: (ב) ד"ה
מ' שלא תמות דבור זה
יל' קודם ד"ה ע"מ
שתמותי:

רבינו חננאל

מור רב היכלתא כר' יוסי.
ומודה ר' יוסי שאם עבר
בנכדו בעברתו כשרה. אכר
ב' בלכתא כר' יוסי ומודה
ר' יוסי שאם מת ראשון
י' חזון לעבודתו. ר' אשה
מודה אמר אף אשה
חרת מתקנין לו כר'.
ואר' רבנן נמי חישי
ששמא ומתקנין לו כהן
שחור תחתיו. ור' חיה בר
ר' יוחנא מיתא אשתא לו
כר'. תפארוס כחול
כר'. ור' יוחנא חול
דלא שכיחא אר' אשה
מ' סגי לה בתקנתא גרידא
אין לא קצתא מה הוייל.
ומודה ור' חיה ואוקמה
בשקלא וטרי לה וכנסה

תום' ישנים (המש)

[illegible]